

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra DE UDEN FÆDRELAND -

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 449. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang05val-shoot-idm140494192680864/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Aage, og Blodet skød pludselig op over Fru Raabels Kindben:

— Og iaften, Mester, jeg nægter det jo ikke, vibrerede mine Fingre, da Hofjægermesteren forsøgte sig. Det var jo meget net, og man kunde maaske ikke forlange mere ... Men Hænderne er jo svage — selv om Grev Holstein maaske har noget af Gaven — har haft ...

Erik blev ved at spille:

Fæsted han Jomfru Else,
hun var saa væn en Ma.

— Men man tænkte jo paa, De forstaar mig, Mester, tænkte jo paa: bare en Gang selv at kunne haft den Glæde ...

Joán havde gjort tre Skridt:

Maanedsdagen derefter
laa han i sorten Muld.

Fru Raabel havde pludselig fulgt Joáns Blik ind mod Klavéret og vistnok misforstaaet hans Smil, for hun sagde og talte om Hofjægermesteren, hvis Tand var hvas overfor Foreningen og hendes Beethoven:

— Ja, sagde hun og smilede forstaaende: der gives mange Drømmere her i Landet, og naar de halvvaagner af deres Drømme, gnider de deres Øjne som Kritikere.

— Ja, naturligvis er Fruen blevet Kritiker, sagde Joán pludselig og gik, mens Fru Raabel blev staaende med det virrende Hoved, som havde hun faaet en Slat Vand i Ansigtet.

Inde i Stuerne sad de og talte i Smaaflokke. Forstanderen, der havde staaet sammen med Fru Lorentzen og de to sønderjyske Fruer, satte sig i Faster Anes Stol — en høj Lænestol med Høhynde og Kunstvævning — og sagde:

— Ja, dette er en Stol for mig. Vi fra Vore foretrækker det haarde Sæde.

Og han talte om den glade Fremgang, der virkelig var kommen i vor Snedkerskole.